

I förträngda minnens sällskap

Apati

Det bedövande ljud utav kraftigt regn emot fönstret
har tonats ned bakom tankarna
vinternattens mörker som försiktigt smyger sig in
genom mina neddragna persienner
känns som en koncentrerad ondska
ett mörker utav renaste sort
jag känner hur det tränger sig in i mig
och dansar galenskapens dans med mitt förstånd
okända och suddiga minnen skaver
under mina stängda ögonlock
tårarna börjar rinna som reaktion till smärtan
längs med blodådrorna sprids kylan
utav alla vintrar jag genomlevt
och gömd bland skuggorna i mitt undermedvetna
ligger mitt samvete i fosterställning
och hyperventilerar